

להצלחת עם
ישראל ולזכות
משפחת סעדיה
ה"ר

מפטירים "דברי ירמיהו"

פרשת פנחס

גיליון מספר 88

נקודה בפרשה

"פִּינְחָס בֶּן אֱלִעֶזֶר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן הַשֵּׁיב אֶת זִמְתֵי מַעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" (כה, יא)

בפרקי דרבי אליעזר מובא, שאליהו הנביא מגיע לכל ברית. ולימדונו חז"ל, שאליהו הנביא הוא פנחס בן אלעזר הכהן, אשר השיב את חמת ה' מעל בני ישראל.

כאשר עושים לתינוק ברית מילה, חל בו כבת אחת שינוי עצום. המצב שלו מתהפך כהרף עין. לפני הברית, כל זמן שהערלה קיימת, יש לתינוק עורלת הלב. הלב שלו אטום. ברגע שמסירים את העורלה, סרה ערלת הלב, והתינוק מתקדש. הערלה קמנה מאד, ולמרות זאת השפעתה גדולה מאד.

איך יכול להתרחש שינוי עצום כזה על ידי הסרה של ערלה אחת קמנה? את התשובה על כך אנחנו יכולים ללמוד מ"מלאך הברית", פנחס בן אלעזר הכהן: מאה שמונים ואחד אלף יהודים צמודים לבעל פעור. וכי תיפתר הבעיה, אם אדם אחד יפסיק לחטוא? איזו משמעות יש לאדם אחד מתוך כולם?

פנחס הכהן לא עשה את החישוב הזה, אלא קינא קנאת ה', ובכך "השיב את חמתו" והציל את עם ישראל. ע"י תיקון אחד קמן של רוע – שתיקן פנחס הכהן במסירות נפש עצומה – עשה פנחס קידוש ה' גדול, ובמעשהו תיקן את הכול.

את הסיפור הבא סיפר לי אברך חשוב ומהימן מירושלים: בחור ישיבה צעיר שהה ליד מיטת סבו בבית החולים, כדי לסייע לו בכל מה שניתן. הבחור היה אמור לחזור לישיבתו לפני שבת, אבל מחמת סיבה כלשהי לא הגיע בן משפחה אחר להיות עם הסבא, והבחור נשאר לשהות איתו בשבת.

למרבה הצער, בעצם יום שבת קודש נפטר הסבא. הבחור הצעיר מצא את עצמו לבד ברנעים האחרונים של הסבא, בקריאת שמע וביציאת נשמה. איכשהו, הוא הצליח להחזיק מעמד ולא להישבר, אבל אז הוא ראה את הרופא מתחיל לכתוב מכתב סיכום של המחלה ותעודת פטירה. "למה אתה כותב בשבת?" שאל הבחור בזעזוע נורא. "אל תכתוב!" אמר לו הרופא: "במוצאי שבת לא יהיה לי זמן, וחוזי מזה אתה לא תגיד לי מה לעשות. אני לא שומר תורה ומצוות, ואני אכתוב מתי שאני רוצה. אתה רוצה לשמור שבת? אין בעיה, תיקח את הטפסים במוצאי שבת". אמר הבחור: "אני לא יכול ליהנות ממלאכה שנעשתה בשבת". "אתה לא יכול?" הכיש בו הרופא. "אתה תיחנה על אפך ועל חמתך!"

הבחור התפלל בלבו תפילה קצרה, ואחר כך אמר לרופא: "אני רוצה לספר לך משהו. סבא שלי היה ניצול שואה, והגיע כנער צעיר לארץ ישראל, עם הקבוצה שנקראה "ילדי מהרין". הוא נלקח יחד עם הנערים האחרים לאחד ממחנות העולים, ומיד התחילו המדריכים לפתות אותו ואת חבריו לחלל שבת. אמונתו כבורא עולם הייתה חזקה, והוא לא היה מוכן בשום פנים ואופן לחלל את השבת. מאחר והוא היה כריזמטי וגם נחוש מאד בדעתו, הוא החליט לארגן מרד – אף אחד לא עושה שום מלאכה בשבת! אף אחד לא יוצא לעבודה בשבת!

"המדריכים התעצבנו מאד, כמוכן. בהתחלה הם ניסו לפתות בפיתויים שונים, ומאחר ולא נחלו הצלחה בכך התחילו לאיים באיומים שונים, אבל אף אחד מאותם ילדים לא הסכים לחלל את שבת. כאשר הסיפור חזר על עצמו בשבת שלאחר מכן, הם החליטו לברר מי עומד בראש המרד ולשלוח אותו מהמחנה, כדי שלא תהיה לו השפעה על כלל הילדים. לא לקח להם הרבה זמן כדי לקלוט שכבא שלי הוא המארגן הראשי של המרד. הם ניגשו אליו ואמרו לו: 'שמע, לך לך לישיבה בבני ברק, רק תעזוב אותנו בשקט'. אמר להם סבא שלי: 'אתם רוצים שאני אצא מפה? רק עם שאר החברים. בלעדיהם! החמשך בעמוד הבא...'

זמני ברייתות וציצית שבת
הדלקת נרות: 19:31
צאת שבת: 20:22
צאת שבת ר"ת: 21:17
* הזמנים לפי לוח 'אור החיים'
תל - אביב

לעילוי נשמת
מורים מורטזה בן
שרה, זינמ בת
מרים

רבי בן ציון אבא
שאול - ראש
ישיבת פורת יוסף
ה'תשנ"ח

רבי אליעזר יהודה
פינקל ורבי אברהם
הלוי פטאל, מח"ס
ויאמר אברהם

להערות או לעילוי
נשמת ניתן
לפנות למייל
saadiagaona
hadash@gm
ail.com

הם ניסו להתעקש, אבל הוא היה עקשן יותר. ומחמת השפעתו על הילדים, בשבתות שלאחר מכן כל ילדי המחנה סירבו לחלל שבת. לכסוף המדריכים נכנעו. הבינו שאין עם מי לדבר, ושחררו אותו עם כל החברים". המשיך בחור הישיבה הצעיר ואמר: "סבי מסר את הנפש על שמירת שבת, ובפמירתו יאלצו בני המשפחה ליהנות ממלאכה שנעשתה בשבת"! "אין לך ברירה", אמר הרופא והלך לו.

במוצאי שבת ניגש הבחור אל האחות, וביקש ממנה את תעודת הפטירה של הסבא. האחות חיפשה, אבל לא מצאה את תעודת הפטירה. היא חיפשה שוב, באופן יסודי יותר. הפכה הכל, ולא מצאה. "טוב, מה הבעיה", היא אמרה, "זה נמצא במחשב". הלכה למחשב, ומצאה שהתיקיה נמחקה. הרופא, על אפו ועל חמתו, נאלץ לכתוב את כל תעודת הפטירה מחדש.

הסבא מסר את הנפש כדי לא לחלל שבת ח"ו, והקב"ה שמר עליו גם אחר פטירתו, שלא יבואו צאצאיו למכשול בשמירת שבת.

שבת שלום מעורכי העלון.

מילתא דבריהותא

שותף למשרד: תסגור את החלון, שהמזגן לא יכבה. אני: מה יש לו לחפש בחוץ בחום הזה?.....

שלושים יום קודם בין הזמנים שואלין ודורשין בתוכניות בין הזמנים.....

אומרים שמחשבה יוצרת מציאות... אני כבר שנים חושב שאני מיליונר, אבל המחשבות האלו עדיין לא הגיעו לבנק.....

רוצים לעשות כסף מהבית? תמכרו אותו...

גברת אני מוכרח לראות את הדוקטור. "שתי רעל מסוכן" "מצמערת" משכה המזכירה בכתפיה, "אני יכולה לקבוע לך תור רק

לעוד שישה שבועות" "לעוד שישה שבועות? אני עלול למות עד אז!" "אין דבר" אמרה המזכירה "את התורה אפשר יהיה תמיד לבטל".....

שבועיים לאחר שהעובד החדש התחיל לעבוד פונה אליו מנהל משאבי אנוש ושואל: "מה ההתחכמות הזאת? בשאלון הקבלה

לעבודה כתבת שיש לך חמש שנות ניסיון, וכינתיים התברר לנו שאתה חסר ניסיון לחלוטין". "נכון", עונה העובד

"יכול אל תשכח שבמודעה ביקשתם עובד בעל דמיון מפותח".....

מן המדרש

אם ראה אדם הרבה אוכלוסין של בני אדם, אומר: 'ברוך אתה ד' אלקינו מלך העולם, חכם הרזים'. כשם שאין פרצופיהם דומים זה לזה, כך אין דעתן שווה זה לזה, אלא כל אחד ואחד יש לו דעה בפני עצמו. וכן הוא אומר: "לעשות לרוח משקל" (איוב כח, כה), לרוחות של כל בריה ובריה. תדע לך שהוא כן, שכן משה מבקש מן הקב"ה בשעת מיתתו ואמר לפניו: "רביש"ע. גלוי וידוע לפניך דעתן של כל אחד ואחד, ואין דעתן של בניך דומים זה לזה, וכשאני מסתלק מהן בבקשה ממך מנה עליהם מנהיג שיהא סובלם לאחד ואחד לפי דעתו", שנאמר: "יפקוד ד'", הרוח אינו אומר, אלא: "אלקי הרוחות". זה שאמר הכתוב: "האיתות שאלוני על בני ועל פעל ידי תצוני" (ישעיה מה, יא). משל למה הדבר דומה? למלך שנשא אשה והיה לו שושבין, בכל זמן שהמלך כועס על אשתו, השושבין מפיים ומתרצה המלך לאשתו. בא השושבין למות, התחיל מבקש מן המלך: "בבקשה ממך תן דעתך על אשתך". אמר לו המלך, "אם אתה מצווני על אשתי, צוה את אשתי עלי שתהא א זכירה בכבודי". כביכול כך אמר לו הקב"ה, "עד שאתה מצווני עליהם יפקוד ד', צוה אותם שיהיו זרזים בכבודי". ולכן כתוב: "צו את בני ישראל את קרבני לחמי וגו'" - תחילה הסדר להם את הקרבנות. (ע"פ במדבר רבה)

